

ECLI:NL:RVS:2024:125

Instantie	Raad van State
Datum uitspraak	17-01-2024
Datum publicatie	17-01-2024
Zaaknummer	202302959/1/R4
Rechtsgebieden	Bestuursrecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie	Bij besluit van 21 december 2022 heeft het college van burgemeester en wethouders van Zaanstad zijn beslissing om op 19 december 2022 spoedeisende bestuursdwang toe te passen wegens het in strijd met de Afvalstoffenverordening Zaanstad 2010 van de gemeente Zaanstad aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen, op schrift gesteld. De toepassing van spoedeisende bestuursdwang heeft bestaan uit het verwijderen een afvalzak die op 19 december 2022 is aangetroffen naast de container met containernummer 70558 aan de Leverkruidweg in Zaandam. Het college is ervan uitgegaan dat [appellante] de afvalzak verkeerd heeft aangeboden, omdat in de afvalzak een kassabon is aangetroffen met daarop haar naam en adresgegevens. [appellante] betwist dat zij degene is geweest die de afvalzak verkeerd heeft aangeboden. Volgens [appellante] heeft zij de afvalzak op 19 december 2022 meegenomen naar de kelderbox in haar appartementencomplex. Zij heeft zakken met plastic en papier uit haar kelderbox meegenomen en heeft de afvalzak achtergelaten op de algemeen toegankelijke gang voor haar kelderbox.
Vindplaatsen	Rechtspraak.nl

Uitspraak

202302959/1/R4.

Datum uitspraak: 17 januari 2024

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak in het geding tussen:

[appellante], wonend te Zaandam, gemeente Zaanstad,
appellante,

en

het college van burgemeester en wethouders van Zaanstad,
verweerder.

Procesverloop

Bij besluit van 21 december 2022 heeft het college zijn beslissing om op 19 december 2022 spoedeisende bestuursdwang toe te passen wegens het in strijd met de Afvalstoffenverordening Zaanstad 2010 van de gemeente Zaanstad aanbieden van huishoudelijke afvalstoffen, op schrift gesteld. Daarbij heeft het college vermeld dat de kosten van de toepassing van bestuursdwang, te weten 192,00, voor rekening van [appellante] komen.

Bij besluit van 29 maart 2023 heeft het college het door [appellante] hiertegen gemaakte bezwaar ongegrond verklaard.

Tegen dit besluit heeft [appellante] beroep ingesteld.

Het college heeft een verweerschrift ingediend.

De Afdeling heeft de zaak op de zitting behandeld op 19 december 2023, waar [appellante] en het college, vertegenwoordigd door mr. F. Brouwer, zijn verschenen.

Overwegingen

1. De toepassing van spoedeisende bestuursdwang heeft bestaan uit het verwijderen een afvalzak die op 19 december 2022 is aangetroffen naast de container met containernummer 70558 aan de Leverkruidweg in Zaandam. Het college is ervan uitgegaan dat [appellante] de afvalzak verkeerd heeft aangeboden, omdat in de afvalzak een kassabon is aangetroffen met daarop haar naam en adresgegevens.

2. [appellante] betwist dat zij degene is geweest die de afvalzak verkeerd heeft aangeboden. Volgens [appellante] heeft zij de afvalzak op 19 december 2022 meegenomen naar de kelderbox in haar appartementencomplex. Zij heeft zakken met plastic en papier uit haar kelderbox meegenomen en heeft de afvalzak achtergelaten op de algemeen toegankelijke gang voor haar kelderbox. Nadat zij haar plastic en papier had weggegooid is [appellante] boodschappen gaan doen. Toen zij terugkwam was de afvalzak verdwenen. [appellante] vermoedt dat een van haar burens de afvalzak heeft meegenomen en vervolgens verkeerd heeft aangeboden. Volgens [appellante] scheidt zij haar afval altijd en heeft zij een aantal keren afval van anderen dat naast de container lag in de container gedeponneerd.

2.1. Volgens vaste rechtspraak van de Afdeling mag ervan worden uitgegaan dat de persoon tot wie de aangetroffen afvalstoffen kunnen worden herleid, degene is die het afval op onjuiste wijze ter inzameling heeft aangeboden en dat hij derhalve de overtreder is (hierna: het bewijsvermoeden). Zie voor de uiteenzetting van deze rechtspraak de uitspraak van 18 juli 2018, ECLI:NL:RVS:2018:2432.

Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen, zie bijvoorbeeld de uitspraak van 1 februari 2023, ECLI:NL:RVS:2023:365, is de enkele omstandigheid dat de aangetroffen afvalstoffen tot een persoon te herleiden zijn, op grond van dit bewijsvermoeden in beginsel voldoende om diegene als overtreder aan te merken. Het is vervolgens aan diegene om het bewijsvermoeden te ontkrachten. De daarbij te hanteren maatstaf is of dat wat betrokkene daartegen aanvoert de juistheid van dat vermoeden in twijfel doet trekken. De betrokkene hoeft dus niet te bewijzen dat hij niet de overtreder was. Ontstaat voldoende twijfel of de als overtreder aangemerkte persoon daadwerkelijk verantwoordelijk is voor het plaatsen van de afvalstoffen, dan is daarmee het bewijsvermoeden ontkracht. Het bestuursorgaan kan in dat geval aan de op hem rustende bewijslast voldoen door aannemelijk te maken dat de betrokkene toch de overtreder is. Daarvoor is dan meer nodig dan het enkel wijzen op de omstandigheden die ten grondslag lagen aan de toepassing van het bewijsvermoeden.

2.2. In de uitspraak van 10 november 2021, ECLI:NL:RVS:2021:2505, heeft de Afdeling eerder overwogen dat de overtreder in de eerste plaats degene is die de verboden handeling fysiek verricht. Daarnaast kan in bepaalde gevallen degene die de overtreding niet feitelijk begaat, maar aan wie de handeling is toe te rekenen, voor de overtreding verantwoordelijk worden gehouden en daarom als overtreder worden aangemerkt.

2.3. Door de naam en het adres op de in de afvalzak aangetroffen kassabon is de afvalzak tot [appellante] te herleiden. Dit betekent dat het college zonder nader onderzoek te verrichten mag aannemen dat [appellante] de overtreder is, tenzij dat wat zij aanvoert reden geeft om aan dit bewijsvermoeden te twijfelen.

Met de stelling dat [appellante] de afvalzak op de gang in de kelder van het appartementencomplex heeft laten staan en het vermoeden dat deze vervolgens door een van haar burens verkeerd is aangeboden, heeft [appellante] onvoldoende twijfel gezaaid om het bewijsvermoeden dat zij de afvalzak naast de container heeft achtergelaten, te ontcrachten. Het enkele opperen van de mogelijkheid dat iemand anders de afvalzak heeft meegenomen en vervolgens verkeerd heeft aangeboden, is onvoldoende om eraan te twijfelen dat [appellante] degene is geweest die de afvalzak verkeerd heeft aangeboden. [appellante] heeft namelijk niet onderbouwd dat deze mogelijkheid zich ook daadwerkelijk heeft voorgedaan. Overigens kan [appellante], ook indien ervan zou moeten worden uitgegaan dat zij de afvalzak op de algemeen toegankelijke gang in de kelder van het appartementencomplex heeft laten staan, als overtreder worden aangemerkt. [appellante] heeft in dat geval namelijk een situatie doen ontstaan waarin zij er rekening mee moest houden dat de afvalzak door een ander zou worden meegenomen en vervolgens verkeerd ter inzameling zou worden aangeboden. Als dat is gebeurd, dan kan dat aan [appellante] worden toegerekend en kan zij verantwoordelijk worden gehouden voor de overtreding.

Met de stelling dat [appellante] haar afval altijd scheidt en regelmatig verkeerd aangeboden afval van anderen opruimt, heeft zij naar het oordeel van de Afdeling evenmin aannemelijk gemaakt dat zij niet degene is geweest die de afvalzak in dit geval onjuist ter inzameling heeft aangeboden.

Gelet op het voorgaande heeft het college [appellante] terecht als overtreder aangemerkt.

Het betoog faalt.

3. [appellante] voert verder aan dat ten onrechte is overgegaan tot toepassing van spoedeisende bestuursdwang. Volgens [appellante] had de toezichthouder haar kunnen bellen toen hij de afvalzak aantrof. Haar telefoonnummer stond immers op de in de afvalzak aangetroffen kassabon. [appellante] betoogt dat aan haar een begunstigingstermijn had moeten worden gegeven.

3.1. Het college heeft in het besluit van 29 maart 2023 toegelicht dat afval in de openbare ruimte tot overlast leidt, een vuilaantrekkende werking heeft en tot vervuiling kan leiden doordat de geplaatste afvalstoffen zich als zwerfvuil verspreiden over straat. Vanwege deze negatieve gevolgen van het verkeerd aanbieden van huisvuil is een spoedeisend belang gemoeid met de directe verwijdering van op onjuiste wijze aangeboden huisvuil. Het college kon daarom naar het oordeel van de Afdeling redelijkerwijs overgaan tot het door middel van spoedeisende bestuursdwang direct verwijderen van de afvalzak, zonder [appellante] eerst te bellen en haar in de gelegenheid te stellen de afvalzak zelf op te ruimen.

Het betoog faalt.

4. Het beroep is ongegrond.

5. Het college hoeft geen proceskosten te vergoeden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

verklaart het beroep ongegrond.

Aldus vastgesteld door mr. H.C.P. Venema, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. L.M. Melenhorst, griffier.

w.g. Venema

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Melenhorst

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 17 januari 2024

490